

5 fl. 50 kr., koruza po 2 fl. 20 kr., soršica (napolica) po 3 fl. in 3 fl. 20 kr., oves po 1 fl. 24 do 30 kr. vagán. Toče je pri nas letos malo bilo, in tam, kjer je bila, ni, hvala Bogu, veliko škodovala.

Iz Istre 18. julija. C. — Veselo je viditi, da v malo letih se je sadjoreja močno povzdignila v Istri. Posebna hvala pa gré za to povzdigo neutrudljivemu prizadevanju doslužnega cesarskega stotnika, gospoda Lichtenfeld-a, ki je z besedo in djanjem, ne gledé na zahvalo in lastni prid, v tem toliko koristil, da je res velik dobrotnik Istre. Rodoljubni mož si je postavil večer spominek z blagim svojim prizadevanjem in hvaležni mu bodo vnuki sedanjega rodú, ki bodo uživali blagor njegovega truda. Zbudil je on sosebno med duhovščino mnogo ljubezni do sadjoreje, ki marljivo vcepuje v mlade serca žlahtne poduke, ki gotovo brez sadú ostali ne bodo. Pa tudi „Novice“, ktere se tudi pri nas prav rade beró, pripomogle so v tem neizrekljivo veliko. Veselje me je obhajalo, ko sem stopil v šolo v Novakah. Podučuje tu gospod kaplan, Miha Zupančič, krog 80 otrok, ne le v navadnih šolskih predmetih, temuč tudi v sadjoreji, za katero jih je toliko unel, da so otroci po celi fari skoraj vse germe pocepili. Pa tudi djanskega poduka v sviloreji ne zanemarja, in osnoval je razun sadjorejne šole tudi svilorejnico, ter dáje otrokom tudi na dom svilode, da se sami ž njimi pečajo, in se tako prepričuje, kako se vedejo ž njimi. — Ker pa hvalim, kar je hvale vrednega, ne morem, da bi ne grajal graje vredne navade, da otroci po Pazinu za noge privezane mlade sove po tlaku vlačijo in jih tako dolgo mučijo, da poginejo. Ne grajam neumnih otrok, ampak gerde starše, ki otrokom to pripuščajo in jim tako veselje napravljajo in usmiljenje v njih sercu zatirujejo! — Letina je pri nas srednja. Ozimina je sploh srednjo mero dobra zavolj velike moče spomladi; v okrajih: Novigrad, Buzet in Volosko so zadovoljni s pridelkom. Jaro žito je sploh dobro, na otocih pa so hude nevihte mnogo škode napravile. Krompirja je mnogo nasajenega in obeta obilen pridelk. Klaja se je prav dobro obnesla. Olja bo pa prav malo, ker je hudi zimski mraz oljki močno škodoval in je je mnogo pozeblo. Na otocih je nekoliko več olja pričakovati. Terta obeta sreden pridelk, žali Bog, da se prikazuje na mnogih krajih tertna bolezen! Sadja bo malo, ker ga je vzelo neugodno vreme ob času cvetja. — Pri nas ne žanjejo tako kakor na Krajnskem, ampak visoko blizo klasja, in potem pokosé sterno; tudi kozolcev nimajo in skladajo požeto žito v kopice na prostem; mlatijo pod milim nebom. — Tudi v naših krajih ste za čermom (metljaji) dvé kravi poginile, pa naglo so zagnali ljudje vris, da je goveja kuga. — Z Bogom!

Iz Krajna 21. julija. Ponoči od sabote na nedeljo so v Naklem nad Kranjem kmečki fantje, ki so iz Primskovega, Gorenj in še drugih vasi šli v Naklo, kakor pravijo, „na korajžo“, ubili nekega fanta, s katerim so se sperli; prec v nedeljo so 14 deležnikov tega pretepa v Kranj pripeljali v sodnijo. Tu se jim bo povedalo, kaj se pravi „na korajžo“ iti, in kadar bo sodba iztekla, bojo še le čutili, kaj je „korajža“! Res žalostno je pri nas, da se vedno sliši od pretefov, in da malokteri pretep se konča brez uboja! Če je to „korajža“, je pač vsak divjak junak.

Novičar iz raznih krajev.

Da se dosedanje postave zastran osvobodjenja bogoslovcev od vojaške službe v gotov red denejo, so presvitli cesar veleli, da sledeče določila imajo prec veljavo zadobiti: Vsi mladenči katoliške vere so vojaščine oprosteni, kakor hitro jih kaki škof v svoje semenišče za bogoslovce (alumnatarje) vzame, ali da grejo v kak samostan (kloster), ki je od cerkve poterjen, ali če se bogoslovstva učijo v kakih javnih bogoslovskih šolah in imajo zagotovila kakega škofa v rokah, da jih bo potem za duhovne vzel v svojo škofijo, in se morejo izkazati z dostojnimi šolskimi

spričali. Ravno to veljá tudi za bogoslovce gerškega obreda. Če pa ti in uni zapustijo bogoslovski stan, preden so dostali leta, ki mladenču nakladajo dolžnost vojaščine, pa zapadajo ti dolžnosti po letih, v kterih so. Tudi bogoslovci augsburške, helvetiške in unitarske vere so vojaščine prosti, ako se izkažejo z dobrimi in od superintendenta poterjenimi bogoslovskimi spričbami in če se sicer lepo ohnašajo, ali če morejo dokazati, da so k večem pred tremi leti bogoslovške šole dobro dokončali, da stojé v versti duhovnikov in da so vse spolnili, kar je treba, duhovno pastirstvo v protestantiški cerkvi nastopiti. — Ker je prvi in najvažniši čas otročje postelje presvitile cesarice srečno dotekel, se po 20. t. m. več ne izdajajo vsakdanje zdravniške naznanila. — 18 vasém saroškega komitata na Ogerskem, kterim je 6. dan p. m. toča vse polje pobila, je cesarjev adjutant grof Szapari razdelil čez 4000 fl. — Naših starih in pri nas preklicanih krajevarjev imajo sedaj sila veliko v Valahii, Serbii in mnogih turških okrajnah. — Na Dunaji so te dni za 2 dni zaperli dva tičarja, ki sta skrivé prodajala oslepljene šinkovce. Res je potreba, da se takim gerdúnom ostro na pete stopa! — Od najvažniše politiške prigodbe — od punta na Španjskem — se še nič prav gotovega ne vé, zakaj se je vnel in kaj se tam godí. Poslednje telegrafno naznanilo od 21. t. m. pravi: „V Saragosi se je pod generalom Falkonom junta osnovala; državni zbor (Cortes), ki so bili zapodeni iz Madrida, se tam zbira; v Aragonii in več drugih krajih je punt; Barcelona je pokojna; narodni straži so vzeli orožje“. Zakaj se je vnel punt, se različno ugibuje, pa nič se še pravega ne vé, ker vlada je prepovedala, da nobeden ne smé po telegrafu kam kaj pisati. Morebiti bojo prihodnje novíce kaj gotovega prinesle. — Napolitanska vlada je na pismo angležke in francozke vlade nek prav nejevoljno odgovorila, da „vsak naj pometa pred svojo hišo“, in da je imela nekatere premembe zastran vladarstva in pa pomilostenje nekterih jetnikov že pripravljeno, sedaj pa noče nič storiti, da ne bo kdo mislil, da mora ubogati unanji sili. — Turška vlada je prejšnega gospodarja Ghika izvolila za kajmakana v Valahii, za Moldavo pa boljarja Balša. Izvolitev Ghika-ta je važna zato, ker Ghika je mož tiste stranke, ki želi zedinjenje teh knežij. — Turška armada se že pomikuje proti Černigori, in ker tudi v Bosni in Hercegovini vrè, bo imel Omer-paša spet kaj opravila. Na jugu Hercegovine stoječe mesto Nikšić je poslalo 10. t. m. poslance v Ostrog h knezu Danilu s poročilom, da mu želi podložno biti. — V več krajih Francozkega razsaja tertna bolezen tako, da se bojé strašne škode.

Pri koscu.

Nikar, nikar ne mahni sim.	Al ojstra kosa le verši,
Kjer cvetke rastejo;	Sekáč ne čuje me;
Te prosim, prizanesi jim,	Pod koso vse mu obleži,
Saj dokler docveto!	Osat in rožice.
Al mar ne čutiš nič vonjav.	Po tleh leže in se suše,
Ki 'z perjica puhté?	Kermilo so goved, —
Ne vidiš, kakšen kras so trav, —	Vonjava, zalost njih — kje je?
Te nič ne veselé?	In kje je njihov med?
Glej, glej! iz te bučelica	Pri smertni postelji sem stal
Zletela ravno kar.	Mladenčev in deklet,
Napila meda sladkiga	Se kosca spomnil sem in trav.
Se je — o stoj! nikar!	Na rože in njih med.

Iz D. zapuščine.

Pogovori vredništva.

Gosp. D. Č. v D.: Kadar nam bote kaj pisali, prosimo, da priložite pesmico: „Kar nam koli rožic“ etc., ker pečat na papirji je na več krajih iztergal besede. — Gosp. Fr. C. v P.: Serčen pozdrav in hvala za poslano! Prosimo večkrat kaj. Lepa pesmica „Na grob“ ni na stran djana, ampak čaka pripravnega časa n. v. d. d.

Milodari za Semičane. Gosp. Val. Pleiweis v Ljublj. 5 fl. — J. B. v Ljublj. 2 fl. — Gosp. Anton Černe, kaplan v Ložu, 2 fl. — Iz Verhnike gosp. G. T. 5 fl. z opominom: „Dajte in se vam bo dalo“.